

РЕШЕНИЕ

№ 5121

гр. София, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 22.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10052** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл. 4, ал. 1 и чл. 96 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Образувано е по жалба на В. З. А. в качеството ѝ на управител и представляващ „Легатекс билд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. „Д-р Г.В.“ № 12, ет. 3, срещу Ревизионен акт /РА/ №СФД22-РД77-15/15.02.2022 г., издаден от Е. К. К. - на длъжност „Началник“ в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община, възложил ревизията и М. Б. С. – ръководител на ревизията, заемащ длъжността „Главен инспектор“, действащи в качеството си на органи по приходите, потвърден с Решение № СОА22-РД28-26/11.08.2022 г. на Кмета на Столична община, с който са установени задължения и лихвите за просрочие към тях, изчислени към 15.02.2022г. общо в размер на 68 862,21 лева.

В жалбата се излага становище за незаконосъобразност на РА, като издаден при съществено нарушение на административнопроизводствени правила и в противоречие с материалноправни разпоредби. Твърди се цялостно опорочаване на процедурата по съставянето и връчването на РА като до момента на дружеството жалбоподател не е връчен Ревизионен доклад № СФД21-ТД26-2043/13.12.2021 г. Според жалбоподателя данъчните задължения са определени неправилно, по грешна методология и в разрез със закона. Счита, че данъчните оценки са завишени и не е изследван въпроса дали са предоставени услугите от общината.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява лично и не се представлява. Постъпила е молба от същия, с която по същество от съда се иска отмяна на Ревизионния акт.

Ответникът – Кметът на Столичната община, чрез процесуален представител юрк. Д.-П., оспорва жалбата като неоснователна. Излага становище за законосъобразност на обжалваното решение. Претендира разноски и присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен Съд С. - град, III отделение, 80 състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Между страните не се спори и от представените по делото доказателства се установява, че производството по издаването на процесния РА е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (накратко ЗВР) с рег. № СФД21-РД01-95/21.07.2021 г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 ДОПК от Е. К. К. - на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“.

Със ЗВР с рег. № СФД21-РД01-95/21.07.2021г. е възложено извършване на ревизия на дружеството „ЛЕГАТЕКС БИЛД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], с адрес по чл. 8, ал. 5 от ДОПК: [населено място], район „С.“, ул. „Д-р Г. В.“ № 12, ет. 3, като същата е редовна връчена на пълномощник на дружеството на 08.09.2021г. Обхватът на ревизията, по видове задължения и по периоди е Данък недвижими имоти за периода от 01.01.2016година до 31.12.2020 година и Такса битови отпадъци от 01.01.2016 година до 31.12.2020 година. Обект на ревизията са нежилищни имоти собственост на „Легатекс билд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], находящи се в [населено място], район „Т.“, [жк], [улица], УПИ-19,20,21 от кв.7в, а именно:

- Търговски обект /магазин/ № 5 на партера и сутерена на сградата, със застроена площ от 187,04 кв.м. и

- Склад, находящ се в сутерена на сградата със застроена площ от 464,18 кв.м.

Определеният ревизионен екип от органи по приходите, на които е възложено да извършат ревизията е М. Б. С. - ръководител на ревизията, и М. А. Д., и двете заемащи длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция ОП при СО.

По служебен ред е изискана информацията относно актуалните данъчни партии (партидни номера) за нежилищните имоти, собственост на дружеството през ревизирания период 01.01.2016г. – 31.12.2020г. , която информация е била предоставена на ревизиращия екип с писмо вх.№ СФД21-ВК66-682/1//03.08.2021г.

В хода на ревизията е установено, че двата имота обект на ревизията са придобити от дружеството през 2009г. Задълженото лице е декларирало имотите по съответния ред с декларация по чл. 17 от ЗМДТ с вх. № 0109-951/23.10.2009 г (в релевантната при придобиването на имотите редакция на закона - ДВ, бр. 100 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.)/л.97-101 от класьор Приложение №1/, съгласно която е деклариран магазин № 5 е с отчетна стойност 370 000 лева и склад с отчетна стойност 210 000 лева. В последствие, през 2010 г. дружеството е декларирало вида и характера на процесните имоти с Декларация чл. 14 от ЗМДТ с вх. № 0127-4940 /12.07.2010 г.

/л.83-90 от класьор Приложение №1/ , съгласно която магазин № 5 е с разгъната застроена площ (РЗП) от 187,04 кв. м, а склада е с РЗП 464,18 кв. м., сградата на построяване 1994 г., конструкция МЗ, като в имота има електричество, водопровод и канализация, няма топлофикация и телефонизация. Във връзка с горното в отдел „Общински приходи - С./Т.“ е открита партия М09951_091023_10.

През ревизирания период има подадена само една декларация по чл.27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО за Магазин № 5 с вх.№ 19903/03.01.2018г., с която е заявено, че същият няма да се използва през цялата 2018 г. /л.82 от класьор Приложение №1/

На 07.10.2021 г. с писмо вх. № СФД21-ТД26-1540/07.10.2021 г. от ревизираното лице са предоставени следните счетоводни документи: Аналитична оборотна ведомост за счетоводна сметка 203 „Сгради“ към 31.12.2016 г., 31.12.2017 г., 31.12.2018 г., 31.12.2019 г. и 31.12.2020 г., Оборотна ведомост по години за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г., Опис на дълготрайните активи и амортизациите за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г., Счетоводен баланс за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г.

Съгласно представените от задълженото лице, писмени доказателства - счетоводни баланси и оборотни ведомости за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., ревизираните имоти са заведени в аналитични салда в сметка 203 „Сгради“ /л.47 от класьор Приложение №1/, с обща стойност в размер на 909 495,50 лева, в т.ч. склад с отчетна стойност 539 495,50 лева и магазин № 5 с отчетна стойност 370 000 лева, с оглед на което ревизионният орган е приел, че между декларираните данни с декларация по чл. 14 и чл. 17 от ЗМДТ и счетоводно заведените стойности на имотите се установява несъответствие.

Съгласно нормата за определяне на данъчна оценка на сградите, посочена в раздел II „Данъчна оценка сградите“ на Приложение № 2 от ЗМДТ са изготвени данъчни оценки за сградите, както следва по-долу:

1. За търговския обект (магазин №5) данъчната оценка за 2016 г. е 312 432,90 лева; за 2017 г. -310 725,60 лева; за 2018 г. - 309 018, 30 лева; за 2019 г. - 307 311 лева; за 2020 г. - 305 603, 70 лева;

2. За склада данъчната оценка за 2016 г. е 620 295,50 лева; за 2017 г. - 616 905,90 лева; за 2018 г. - 613 516,30 лева; за 2019 г. - 610 126,70 лева; за 2020 г. - 606 737,20 лева;

Ревизиращите органи са приели, че дружеството има качеството на данъчно задълженото лице за ДНИ, по смисъла на чл. 10, ал. 1 и чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ.

На 13.12.2021 г. бил съставен Ревизионен доклад СФД21-ТД26-2043/13.12.2021 г., с който е предложено да бъдат установени задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него. На 22.12.2021г и на 05.01.2022 г. е посетен адресът на дружеството в опит да му бъде връчен ревизионния доклад, за което има надлежно съставени протоколи /л.229-236 от класьор Приложение 1/, след което по реда на чл.32 ДОПК на 05.01.2022 г. на сайта на столична община и таблото в Дирекция „Р.“ е качено съобщение във връзка с връчване на ревизионния доклад /л.237-238/, за което е изпратено и писмо с обратна разписка. Срещу ревизионния доклад не са постъпили възражения и на 15.02.2022 г. е съставен процесния Ревизионен акт № СФ Д22-РД77-15 /л.241-256 от Приложение 1/.

С РА са установени задължения и лихвите за просрочие към тях, изчислени към 15.02.2022г. общо в размер на 68 862,21 лева, в т.ч. за данък недвижими имоти /ДНИ/ - 9 220,46 лева; за лихви ДНИ – 3 239,49 лева; за такса битови отпадъци /ТБО/ -42

200,61 лева; за лихви ТБО в размер на 14 201,65 лева за периода 2016г. – 2020г. за собствените на дружеството недвижими нежилищни имоти находящи се в [населено място], район „Т.“, [жк], ул. „мила родино“ № 26-28, УПИ-19,20,21 от кв.7 в: Търговски обект /магазин/ № 5 на партера и сутерена на сградата, със застроена площ от 187,04 кв.м. и Склад, находящ се в сутерена на сградата със застроена площ от 464,18 кв.м. Ревизионният акт е обжалван по административен с ред с жалба № СФД22-ГД26-1821/08.06.2022 г. по описа на Столична община, като с Решение № СО22-РД28-26/11.08.2022 г. на Кмета на Столична община, РА е потвърден.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

Административен Съд С. - град, III отделение, 80 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, който подлежи на оспорване, поради което жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.4, ал.1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, а съгласно чл.9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 - 5. По отношение обжалването на свързаните с местните данъци и такси актове също е приложим реда по ДОПК. Видно от чл.4, ал.3 и ал.4 ЗМДТ, в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, имат правата и задълженията на органи по приходите. Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на НАП. Със Заповед № СОА20-РД-09-1072/15.01.2020 г. на Кмета на Столична Община, на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА, във връзка чл. 4, ал. 3, и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК, са определени служители в състава на Столична общинска администрация, заемащи определени длъжности в дирекция „Общински приходи“ при СО, между които „началник на отдел“ и „главен инспектор“, в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, които да извършват производства по установяването, обезпечаването, събирането и контрола на публичните общински вземания за местни данъци и такси по реда на ДОПК. /л.8-9 от класъор Приложение 1/

Със заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г. на Кмета на Столична Община, М. М. е преназначен от длъжността Директор на дирекция „Ревизии и събиране на вземанията“ при Столична община на длъжност Директор на дирекция „Общински приходи“ при Столична община. /лист 10 от Приложение 1/

Със Заповед № СОА20-РД15-363/08.01.2020 г. на Кмета на Столична Община, Е. К. е бил преназначен от длъжност началник на отдел „Ревизионен контрол“, при Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ на длъжност „началник на отдел“ в отдел „Ревизии

и събиране на вземания”, в Дирекция „Общински приходи” при СО. /лист 11 от класьор Приложение 1/

Със заповеди от 08.01.2020 г. /л.13-14 от класьор Приложение 1/ М. С. – ръководител на екипа и М. Д., и двете на длъжност „главен инспектор” в отдел „Ревизионен контрол”, в Дирекция „Ревизии и събиране на вземания” при Столична Община са назначени на длъжност „главен инспектор” в отдел „Ревизии и събиране на вземания”, към Дирекция „Общински приходи” при СО.

С разпореждане № СФД-20-ВК66-16 от 16.01.2020 г. на Директора на Дирекция „Общински приходи” при Столична Община /л.12 от Приложение 1/, Е. К. е определен за орган по приходите, с компетентност по възлагане на ревизии и проверки за установяване на задължения за местни данъци и такси по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

С оглед посочените заповеди и съгласно чл.119, ал.2 ДОПК, съдът приема, че процесният РА е издаден от компетентен орган. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

По отношение на изрично направеното в това отношение възражение, че ревизионният доклад не е връчен на ревизираното лице съдът отбелязва следното.

Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 1 от ДОПК, връчване чрез прилагане към досието се извършва в случаите, когато лицето, неговият представител или пълномощник, член на орган на управление или служител, определен да получава съобщения или книжа, не е намерен на адреса за кореспонденция, след най-малко две посещения през 7 дни, като обстоятелствата по ал. 1 се удостоверяват с протокол за всяко посещение на адреса за кореспонденция /чл. 32, ал. 2 от ДОПК/. Съобщението за връчването се поставя на определено за целта място в териториалната дирекция и се публикува в Интернет /чл. 32, ал. 4 от ДОПК/, като заедно с поставяне на съобщението органът по приходите изпраща и писмо с обратна разписка, както и електронно съобщение, в случай че лицето е посочило електронен адрес /чл. 32, ал. 5 от ДОПК/.

В случай, че лицето не се яви до изтичането на 14-дневен срок от поставянето на съобщението, съответният документ или акт се прилага към преписката и се смята за редовно връчен. Въз основа на посочената нормативна регламентация следва изводът, че връчването в хипотезата на чл. 32 от ДОПК /чрез прилагане на акта към досието на задълженото лице/, е обусловено от наличието на предпоставките по чл. 32, ал. 1 от ДОПК и спазване на законово регламентираните в чл. 32, ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от ДОПК формални и процесуални изисквания.

В случая, на първо място, съдът приема, че макар и да е изпълнено условието по чл. 32, ал. 1 от ДОПК за връчване, чрез прилагане към досието-лицето да не е намерено на адреса за кореспонденция, след най-малко две посещения през 7 дни, липсват доказателства да е изпълнено и изискването по чл. 32, ал. 5 от ДОПК, заедно с поставянето на съобщението органът по приходите да изпрати и писмо с обратна разписка, както и електронно съобщение, в случай че лицето е посочило електронен адрес. Видно от представените материали, разписката се е върнала с отбелязване „непотърсена“, а съобщение по електронната поща въобще не е изпращано. Предвид, че до този момент извършващите ревизията органи успешно са осъществявали

кореспонденция с фирмата именно посредством електронна поща, по която е извършено уведомяването, то неспазването на това изискване е опорочило цялата процедура.

Независимо от горното обаче, настоящият състав приема, че невръчването на ревизионният доклад не съставлява нарушение, което да определи цялостна отмяна на РА. В своята практика ВАС многократно е посочвал, че евентуалното невръчване на РД не пречка възможността на ревизираното лице да упражни правото си на защита в производството по обжалване на ревизионния акт и не може да обоснове извод за допуснато съществено процесуално нарушение на административно-производствените правила. В хода на съдебното производство са представени и приложенията като част от административната преписка и е гарантирана възможността на задълженото лице да представи доказателства, с които да оборва констатациите на ревизиращите и следователно не са ограничени правата му на защита

Спорът основно е относно приложение на материалния закон и се свежда до това законосъобразно ли са установени в РА задълженията на дружеството за данъка върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци.

Относно ДНИ:

Не се спори, че „Легатекс билд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е данъчно задължено лице за данък върху недвижимите имоти и местна такса за битови отпадъци, тъй като за ревизираният период е носител на вещното право на собственост върху следните нежилищни недвижими имоти, находящи се в [населено място], район „Т.“, [жк], [улица], УПИ-19,20,21 от кв.7в, а именно:

- Търговски обект /магазин/ № 5 на партера и сутерена на сградата, със застроена площ от 187,04 кв.м. и
- Склад, находящ се в сутерена на сградата със застроена площ от 464,18 кв.м.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. От представените по доказателства, имотите, собственост на жалбоподателя попадат в хипотезата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ и подлежи на облагане с данък недвижим имот.

Според приложимата разпоредба на чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ, данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими

имоти, като според чл. 13 от ЗМДТ данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не. Съгласно чл.19 ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 ЗМДТ.

Чл. 21, ал.1 ЗМДТ регламентира, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2. Съгласно §1,т.17 от ДР на ЗДМТ, „отчетна стойност" е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

В случая, данъчната основа за облагане с данък на всеки обект поотделно е определена в зависимост от това коя от двете стойности – отчетната стойност по счетоводни данни или данъчната оценка по Приложение №2 от ЗМДТ е по-голяма. Отчетната стойност е приета в размера, който е отразен в счетоводните документи на дружеството – сметка 203“Сгради“ - за склада отчетна стойност 539 495,50 лева, а за магазина отчетна стойност 370 000 лева

За процесния период 2016 г. – 2020г. за търговски обект – Магазин № 5, съгласно чл.21 ЗМДТ данъчната оценка на имота е определена както следва: за 2016 г. – 312 432,90 лв., за 2017 г. – 310 725,60 лв., за 2018 г. – 309 018,30 лв., за 2019 г. – 307 3011,00 лв. и за 2020 г. – 305 603,70 лв. В случая отчетната стойност е по-висока от данъчната оценка съгласно приложение № 2, поради което правилно и законосъобразно е определена основата за облагане с данък недвижим имот въз основа на отчетната стойност на процесния нежилищен имот.

По отношение на склада за процесния период 2016 г. – 2020г. съгласно чл.21 ЗМДТ данъчната оценка на имота е определена както следва: за 2016 г. – 620 295,50 лв., за 2017 г. – 616 905,90 лв, за 2018 г. – 613 516,30 лв., 2019 г. – 610 126,70 лв., 2020 г. – 606 737,20 лв. В случая данъчната оценка съгласно приложение № 2 е по-висока от отчетната стойност, поради което правилно и законосъобразно е определена основата за облагане с данък недвижим имот въз основа на отчетната стойност на процесния нежилищен имот.

Във връзка с наведеното от страна на жалбоподателя възражение, че данъчните оценки са завишени съдът намира следното.

Съгласно чл. 171, ал. 1 АПК във вр. с § 2 ДОПК доказателствата, събрани редовно в административното производство пред административния орган, имат сила и пред съда. Наред с това, с оглед на чл. 170, ал. 1 АПК във вр. с § 2 ДОПК тежестта на доказване съществуването на

фактическите основания, на които се основава оспореният акта, е на органа. С оглед на това, след като жалбоподателят счита, че определената данъчна оценка не съответства на законовите изисквания, същият имаше възможността да поиска събирането на доказателства, които да докажат довода му. Бланкетно заявеното в молба от 21.06.2023 г., че „моли съда ако прецени да бъде назначена съдебно-счетоводна експертиза и събрани други доказателства“ освен, че не покрива законовите стандарти за надлежно направено доказателствено искане, категорично не обслужва и така направеното възражение. Независимо от горното, данъчната оценка се формира на базата на нормативно определени обективни критерии, коефициентите за които също са установени нормативно, така че съдът може и сам да провери правилността на приетото от органа (в този смисъл Решение № 3502 от 20.03.2018г. по адм. д. № 11019/2016г., VII ОТД. на ВАС), като в настоящия случай не се установява отклонение от приложимите разпоредби и съдът счита данъчните оценки за правилно и законосъобразно определени.

Относно ТБО:

Съгласно чл.62 ЗМДТ (в приложимата към процесите периоди редакция) таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размерът ѝ се определя по реда на чл.66 от закона за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.

Съгласно чл.64, ал.1 ЗМДТ / в редакцията към ревизираните периоди/ ТБО се заплаща от лицата по чл.11. Следователно жалбоподателят е задължено лице за ТБО за притежаваните от него недвижими имоти.

Видно от представените по делото заповеди на кмета на Столична община, издадени на основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ /л.140-204 от класъор Приложение № 1/, процесните имоти попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

Според чл.67 от ЗМДТ размерът на таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци. Когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет, която не може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти, тяхната балансова стойност или пазарната им цена.

Чл.22 от НОАМТЦУПСО регламентира, че ТБО за нежилищни имоти на

предприятията се определя: 1. според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване; 2. чрез пряко договаряне; 3. пропорционално в промили.

За целите на определянето на количеството битови отпадъци за имотите, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, чл.23 от НОАМТЦУПСО предвижда подаването на декларация по образец за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. В случая дружеството няма подадени декларации от съответния вид.

Съгласно чл. 23, ал. 3 от НОАМТЦУПСО размера на ТБО се определя от Столичен общински съвет (СОС) на един съд за една година за всеки район на СО при определена честота на сметоизвозване в левове, в зависимост от обема на съда като цена на услугите по сметосъбиране, сметоизвозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци. Съгласно ал. 4 предприятията заплащат и таксата за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в размер, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите. За периодите на ревизията размерът на задълженията е определен според Решение № 62 от 17.12.2015 г. на Столичен общински съвет за 2016 г., Решение № 816 от 22.12.2016 г. на Столичен общински съвет за 2017 г., Решение № 793 от 21.12.2017 г. на Столичен общински съвет за 2018 г., Решение № 857 от 20.12.2018 г. на Столичен общински съвет за 2019 г. и Решение № 52 от 30.12.2019 г. на Столичен общински съвет за 2020 г./ л.122-139 от класъор Приложения № 1/

В хода на ревизията са събрани и по делото са приложени доказателства относно реалното предоставяне на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, както и за начина, по който е организирано и осъществено обслужването на гореописаните имоти - обект на ревизията за релевантните периоди от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. Представени са договорите за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване“, действащи за ревизираните години, както и съставените и двустранно подписани между страните ежедневни и месечни обобщени констативни протоколи, актовете за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи относно почистването на обществените места и инфраструктурата, издадените фактури и други платежни документи.

Приложени са документи, касаещи реалното предоставяне на услугата по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, въз основа на които са изготвени месечни актове за приемане и съхранение на неопасни отпадъци за обезвреждането им в депа или други съоръжения, чрез тяхното обработване, депониране, сепариране, съхраняване, транспортиране и т.н., след което са извозени за третиране в изградените на територията на Столична община депа или други съоръжения обслужващи нуждите на населението, издадените фактури и други платежни документи. Ангажирани са и документи за извършените и разплатени разходи от бюджета на Столична община за дейностите по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места чрез предоставени писма, картони, справки и др. Към писмата са приложени картони на направените разходи по обекти, параграфи и дейности, съдържащи фактурите и концесионерите, по които са начислени и изплатени разходи.

ТБО се дължи и се заплащат независимо дали имотът се ползва или не, стига същият да е в района, в който се предоставят услугите по чл. 62 от МЗДТ. В закона са предвидени условия и ред собствениците на недвижими имоти, които няма да се ползват през дадена година, да бъдат освобождавани от таксата за услугата сметосъбиране и сметоизвозване.

По отношение обаче на таксите за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване и за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депо за битови отпадъци такова освобождаване не е предвидено, независимо дали имотът се ползва или не. Съгласно разпоредбата на чл. 71, т. 1 от ЗМДТ в редакцията до 31.12.2013 год. не се събира такса за сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината, а в редакцията в сила от 01.01.2014 год. е добавена още една възможност - ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождението на имота. Жалбоподателят е подал такава декларация само за магазин № 5 и само за 2018г., като същата е взета предвид и за съответния период не е начислен данък за сметосъбиране и сметоизвозване.

Твърденията на жалбоподателя, че не дължи такса битови отпадъци, тъй като не е ползвал имота и не е генерирал отпадъци през процесния период са неоснователно и недоказани. Доколкото имотът е деклариран по реда на чл. 14 от ЗМДТ и не е декларирана промяна в посочените за него данни, общината не е задължена да извършва проверка дали са настъпили промени в декларираните данни или не и определя дължимите за него

данъци и такси именно въз основа на тази декларация. Въпреки дадените указания и възможност жалбоподателят не доказва, че е подавал декларации във връзка с настъпили промени в обстоятелствата, които имат значение за определяне на данъците и таксите. Предвид изложеното, в частта за ТБО и лихви върху тях РА е законосъобразен.

С оглед на горното съдът намира, че обжалваният РА е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл. 8, ал.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/ в актуалната и редакция към момента на подаване на жалбата/, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на б 159 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 80-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Легатекс билд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. „Д-р Г.В.“ № 12, ет. 3, срещу Ревизионен акт /РА/ №СФД22-РД77-15/15.02.2022 г., издаден от Е. К. К. - на длъжност „Началник“ в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община, възложил ревизията и М. Б. С. – ръководител на ревизията, заемащ длъжността „Главен инспектор“, действащи в качеството си на органи по приходите, потвърден с Решение № СОА22-РД28-26/11.08.2022 г. на Кмета на Столична община, с който са установени задължения и лихвите за просрочие към тях, изчислени към 15.02.2022г. общо в размер на 68 862,21 лева.

ОСЪЖДА „Легатекс билд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. „Д-р Г.В.“ № 12, ет. 3, представлявано от В. З. А., да заплати по сметката на Столична община сумата в размер на б 159 лв. /шест хиляди сто петдесет и девет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на

съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: